

Makrogazdasági trendek Magyarországon

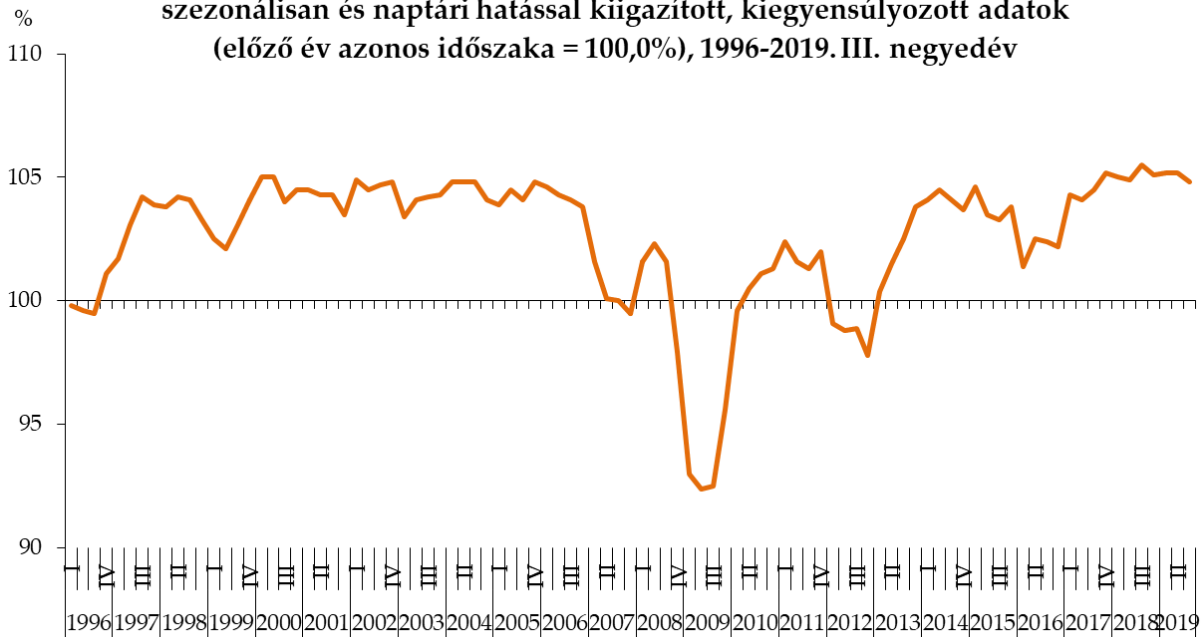
Az alábbiakban a magyar gazdasági helyzet alakulását a legfontosabb makrogazdasági mutatókon keresztül mutatjuk be. Ennek során áttekintjük a bruttó hazai termék, a foglalkoztatottság és a bruttó bérek, a beruházások, az ipari termelés és a külkereskedelmi termékforgalom alakulását a gazdasági válságot követő időszakról kezdődően 2019-ig.

2009-ben rendkívül mély válságot élt meg a magyar gazdaság, a recesszió mélysége megközelítette a transzformációs visszaesés (1991–1995) során tapasztalt mértéket. A válság hatására gazdasági teljesítmény 2009. folyamán zuhanásszerű visszaesést produkált, a GDP az év egészében 6,5 százalékos csökkenést mutatott. 2010 első felében lelassult a romló tendencia, majd növekedésbe fordult, az év második felében a gyorsulás üteme pedig már elérte a válság előtti szintet. A nemzetközi gazdasági környezet az euróövezet válságának kialakulásával 2011-ben újfent igen kedvezőtlené vált. A magyar gazdaság 2012-ben visszasüllyedt a recesszióba: a GDP 1,5 százalékkal esett vissza. 2013-ban a gazdaság kilábalt a recessziós időszakból és 2,2 százalékkal növekedett, a következő évben pedig 4,1 százalékos bővülés következett be a megelőző évhez képest. A növekedés üteme 2015-ben (3,5 százalék) és 2016-ban (2,2 százalék) némileg lassult, 2017-ben azonban újra 4 százalék feletti (4,1 százalék) volt, míg 2018-ban 5,1 százalékot ért el a hazai GDP éves növekedésének mértéke. 2019 első három negyedében hasonló mértékű, illetve minimálisan kisebb mértékű fellendülést tapasztaltunk: az első és második negyedévben rendre 5,2 százalékkal, a harmadik negyedévben pedig 4,8 százalékkal bővült a magyar GDP az előző év azonos időszakaihoz

viszonyítva. A válságból való kilábalás a magyar gazdaság esetében sokkal lassabb volt, mint a Magyarország első számú exportpiacát jelentő német gazdaság esetében. Egyrészt a magyar válság mélyebb volt, mint a német, másrészt a kilábalás is később kezdődött meg, mint Németországban. Miközben a visszaesés szinte teljes egészében ugyanolyan sebességgel és mértékben érintette a két gazdaságot, addig a fordulópont után, 2009 első negyedévében a német gazdaság jóval gyorsabban kapott erőre, mint a magyar. A német gazdaság 2011 elején már visszatért a válság előtti szintre és azóta szinte töretlenül növekszik tovább, a magyar gazdaság azonban elhúzódó recesszióba került és csak 2014 harmadik negyedévében érte el a válság előtti szintet. A magyar és a német gazdaság növekedési üteme közötti különbség 2016 első negyedéve és 2017 negyedik negyedéve között megszűnt, a 2018-as magyar gazdaság növekedési üteme egyre nagyobb mértékben előzte meg a német gazdaságét. 2019-ben a különbség már 6-7% körül van, Magyarország javára. (lásd a 2. ábrát).

1. ábra: A bruttó hazai termék (GDP) volumenindexei

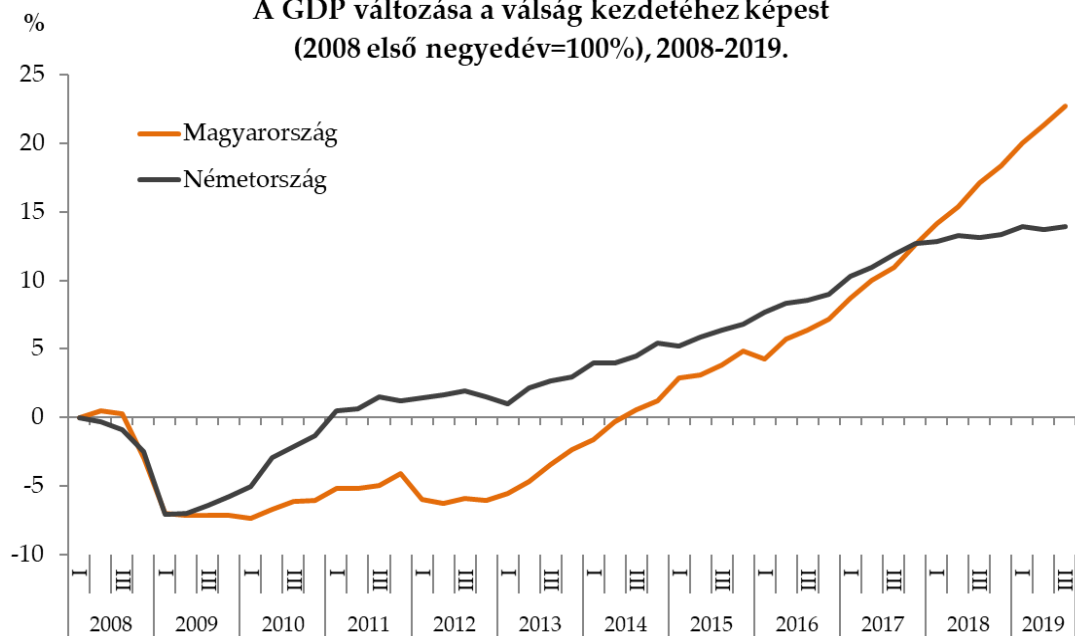
A bruttó hazai termék (GDP) volumenindexei (%),
szezonálisan és naptári hatással kiigazított, kiegyensúlyozott adatok
(előző év azonos időszaka = 100,0%), 1996-2019. III. negyedév

Forrás: KSH

2. ábra: A GDP változása a válság kezdetéhez képest (2008 első negyedév=100%), 2008–2019

A GDP változása a válság kezdetéhez képest
(2008 első negyedév=100%), 2008-2019.

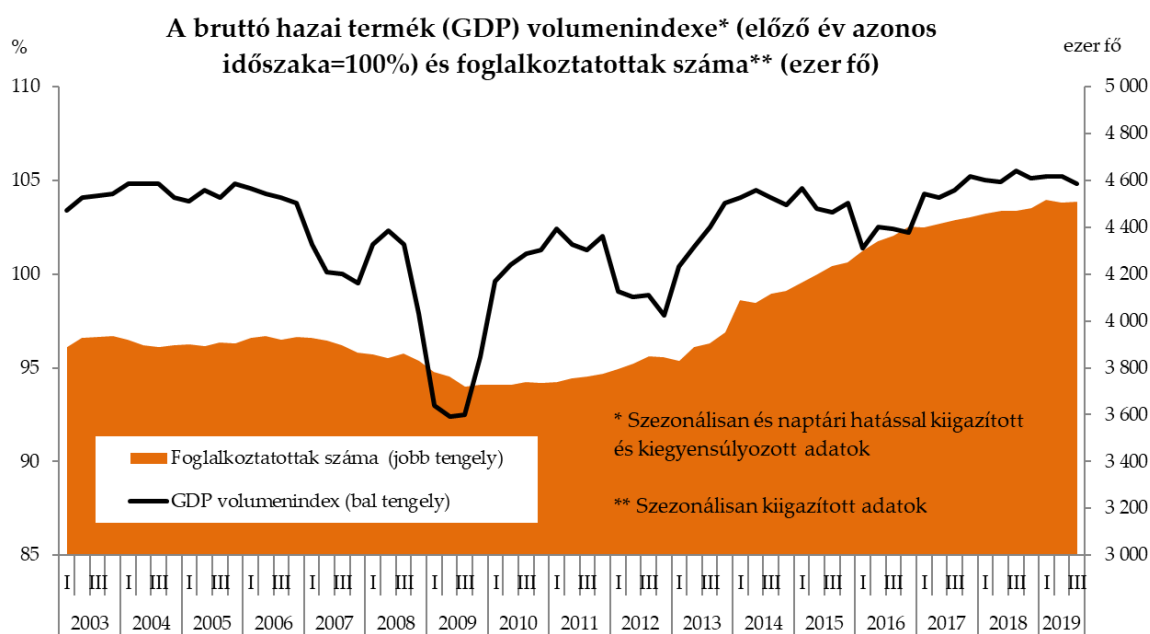
Forrás: KSH, Destatis

Foglalkoztatottság és bruttó bérek

A gazdasági válság tovaryűrűző hatása erőteljes negatív hatást gyakorolt a magyar munkaerőpiacra. 2009 folyamán a drámai mértékben romló GDP-t a foglalkoztatottság jelentős visszaesése követte. A gazdasági növekedés pozitív fordulatát kísérelve, de követte a munkaerőpiac is. A GDP 2012-es újabb visszaesése ellenére a foglalkoztatottak száma a közfoglalkoztatottak számának gyors növekedése következtében megugrott, és visszatért a válság előtti szintre. 2013-tól kezdve a GDP emelkedett,

a foglalkoztatás pedig – nagy részben a közfoglalkoztatottak számának emelkedése miatt – tovább nőtt. A pozitív tendencia 2016 és 2018 között folytatódott: annak ellenére, hogy a GDP általánosan emelkedő trendje néhol hullámozást mutat a foglalkoztatottak száma továbbra is stabilan emelkedik, 2016 óta. A foglalkoztatottak számának növekedési üteme ugyanakkor 2018-tól lassul. A foglalkoztatottak száma 2019-ben tovább emelkedett, noha az év második és harmadik negyedében enyhe csökkenés tapasztalható (lásd a 3. ábrát).

3. ábra: A bruttó hazai termék (GDP) volumenindexe (előző év azonos időszaka:100%) és a foglalkoztatottak száma (ezer fő), 2003–2019. III. negyedév

Forrás: KSH

A bruttó átlagkeresetek a 2012 utáni időszakban a versenyszférában stabilan gyorsuló növekedést mutatnak, míg a közszférában a béremelkedés mértéke és üteme jóval ingadozóbb képet mutat. 2018-ban a versenyszférában 10,9, a közszférában pedig 12,1 százalékos

béremelkedés történt az előző évhez viszonyítva. Az átlagkeresetek növekedése 2019-ben is folytatódott: a teljes nemzetgazdaságban a 2019. január-szeptemberi időszakban a bruttó átlagkeresetek 10,8 százalékkal nőttek az előző év azonos időszakához viszonyítva.

A bruttó átlagkereset a teljes munkaidőben alkalmazásban állók körében ebben az időszakban, nemzetgazdasági szinten 359 900 forint volt.

Beruházások

A nemzetgazdasági beruházások volumene a válság hatására 2009-ben jelentősen visszaesett az előző évhez viszonyítva (8,6 százalékos csökkenés). A következő években a visszaesés üteme enyhült, a beruházások volumene azonban csak 2013-ban fordult újra növekedésbe (6,2 százalék). 2014-ben 21 százalékos, 2015-ben pedig 7,3 százalékos növekedés volt megfigyelhető, 2016-ban azonban újra csökkenés következett be (10 százalék).

2017-ben ismét jelentős mértékben, 24 százalékkal nőtt a nemzetgazdasági beruházások volumene az előző évhez képest. 2018 első felében némileg alacsonyabb ütemű, de továbbra is lendületes, 18 százalékos emelkedést tapasztalhattunk. 2019 első három negyedében az előző években tapasztalt dinamizmus megtorpanni látszik, az első negyedében még 22,3 százalékos, a második negyedében 18,3 százalékos, a harmadik negyedében pedig 14,8 százalékos növekedés tapasztalható az előző év azonos időszakához képest. A feldolgozóipari beruházások volumene ezzel ellentétben átlagban 30%-kal nőtt az előző év hasonló időszakához képest. (lásd a 4. ábrát).

4. ábra: A beruházások és a feldolgozóipari beruházások volumenindexe (az előző év azonos időszaka = 100%), 2003–2019 III. negyedév

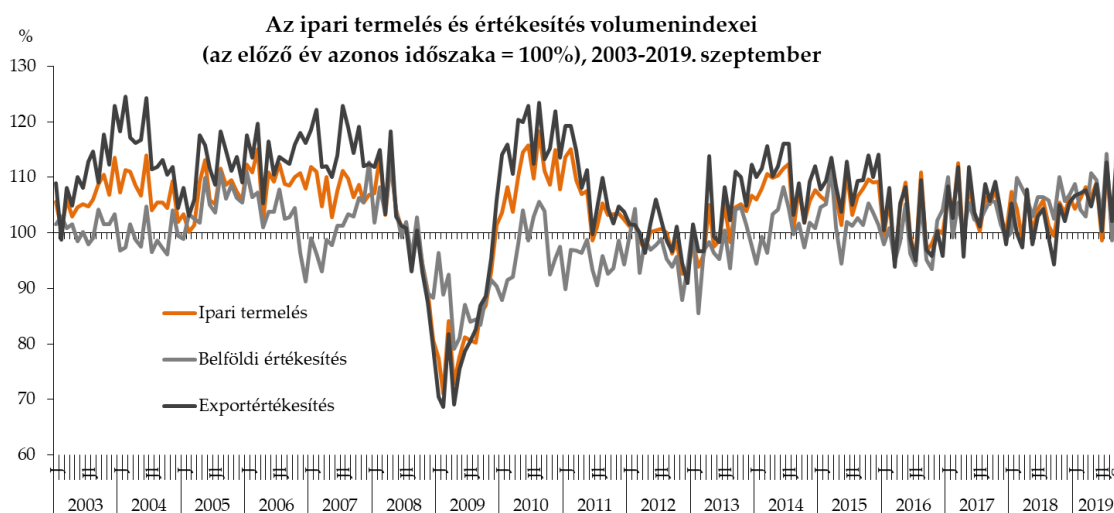
Forrás: KSH

Ipari termelés

Az ipari termelés üteme a fenti mutatókhoz hasonló tendenciát mutat: a válság hatására 2009-ben jelentősen csökkent az ipari kibocsátás, a következő időszakban enyhe növekedés volt jellemző, 2012-ben azonban a recessziós folyamatok újra visszavetették az ipari termelést. 2013-ban 1,1 százalékos bővülés következett be, a következő két évben pedig a növekedés üteme meghaladta a 7 százalékot. 2016-ban

a növekedés üteme kis mértékben visszaesett (0,9 százalék) az előző évhez viszonyítva, 2017-ből azonban újra bővülés figyelhető meg. Az ipari termelés volumenindexe a 2019 januártól szeptemberig tartó időszakban összeségében 6,2 százalékkal nőtt. Az ipari export ugyanebben az időszakban 7,3 százalékkal emelkedett, míg a belföldi értékesítés 6,5 százalékkal (lásd az 5. ábrát).

5. ábra: Az ipari termelés és értékesítés volumenindexei (az előző év azonos időszakára=100%), 2003–2019. szeptember

Forrás: KSH

Külkereskedelem

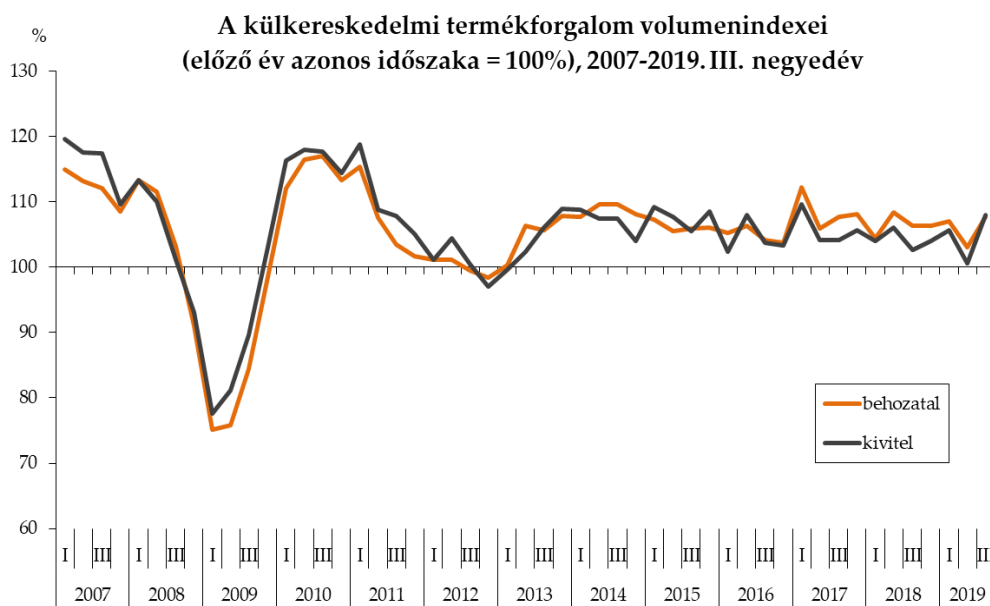
A külkereskedelmi termékforgalom a romló európai konjunktúra hatására 2008 végén csökkeni kezdett az egy évvel korábbi adatokhoz képest. Ennek ellenére 2008 egészében mind az exportvolumen, mind az importvolumen meghaladta az előző évi szintet. 2009-ben a gazdasági válság következményeképpen mind az export, mind az import esetében jelentős mértékű volt a visszaesés: a volumencsökkenés a kivitelnél 12,7

százalék, a behozatal esetében pedig 17,1 százalék volt. 2010-ben a külkereskedelemre vonatkozó adatok visszatértek a válság előtti szintre, 2011-ben azonban a növekedés üteme mérséklődött, 2012-ben pedig a kivitel volumene mindössze 0,7 százalékkal haladta meg az előző évit, a behozatalé 0,1 százalékkal alulmúlta azt. 2013-tól mind az export, mind az import volumene növekedést mutat az előző évekhez viszonyítva. A 2019. januártól októberig

tartó időszakban a kivitel volumenindexe 7,4, a behozatalé 6,8 százalékkal emelkedett az előző év azonos időszakához képest. A kivitel értéke 91 980 milliárd euró (29 782 milliárd forint), a

behozatalé 87 578 milliárd euró (28 351 milliárd forint), a külkereskedelmi többlet pedig 4,6 milliárd euró volt, ami 719 millió euróval kevesebb, mint az előző évi.

6. ábra: A külkereskedelmi termékforgalom volumenindexei (az előző év azonos időszaka=100%), 2007–2019. III. negyedév

Forrás: KSH

Középiszkolás tanulók iskola- és pályaválasztási motivációi

Az MKIK Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet (MKIK GVI) jelenleg is futó pályamotivációs kutatásának célja a tanulók (és szüleik) legfontosabb iskola- és pályaválasztási motivációinak vizsgálata, az iskolatípus (gimnázium, szakgimnázium, szakközépiszkola), azon belül is a konkrét középiszkola kiválasztását befolyásoló egyéni, családi, iskolai és társadalmi tényezők feltárása. Jelen elemzés azt vizsgálja, hogy milyen eltérések mutatkoznak a különböző képzési szinteken, iskolatípusokban tanuló diákok pályaeorientációjában, iskola- és pályaválasztási motivációiban. A vizsgálat alapját az MKIK GVI által 2019 szeptember 30. és november 29. között végzett adatfelvétel adja, mely során 4–5 évfolyamos gimnáziumokban, szakgimnáziumokban nem szakképzési évfolyamán és szakközépiszkolákban tanuló 9. évfolyamos nappali tagozatos diákokat kérdeztünk meg. A megvalósult tanulói minta régiók és képzési szint szerint is jól képezi le a 2019-ben 9. évfolyamos diákok országos szintű arányait.

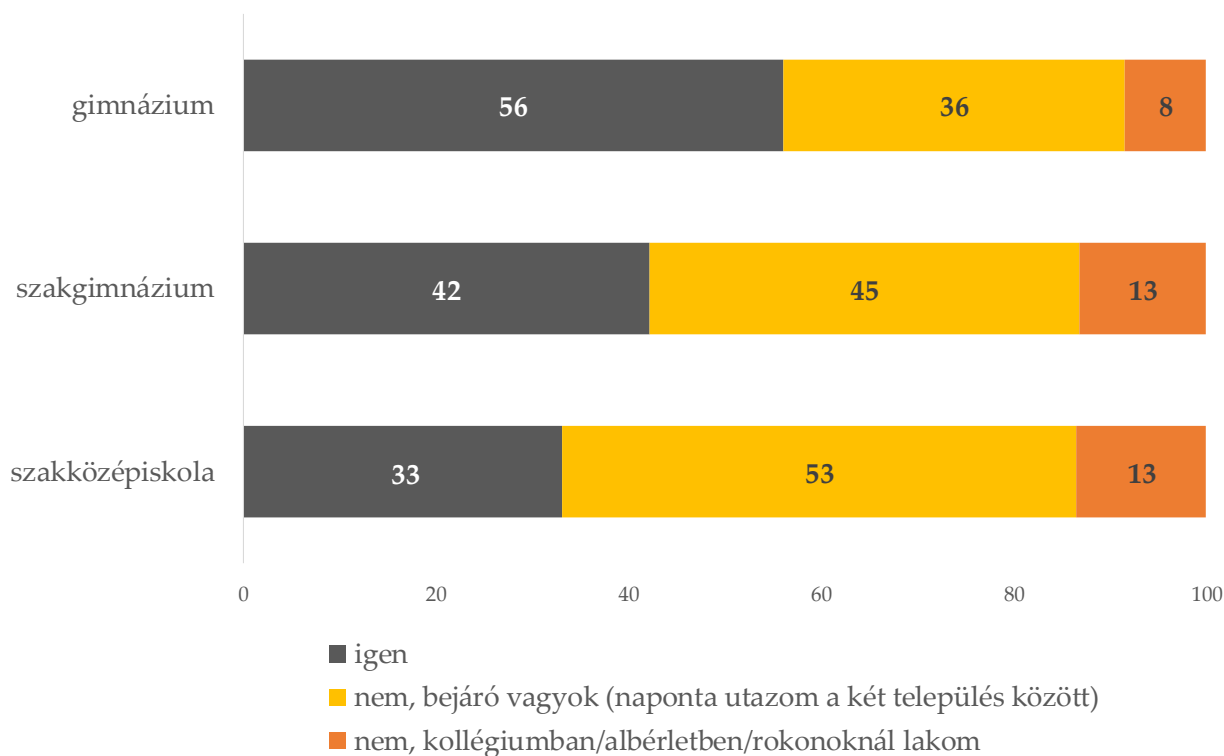
Az egyes iskolatípusokba járó tanulók jellemzői

A 9. évfolyamos tanulók körében végzett kérdőíves felmérésünk eredményei alapján általánosságban kijelenthető, hogy minél nagyobb településen lakik egy tanuló, annál valószínűbb, hogy a lakóhelyén, nagy eséllyel gimnáziumban vagy szakgimnáziumban tanul tovább. Míg a kisebb településeken élők túlnyomó többsége lakóhelyétől távolabb tud csak továbbtanulni, így ingázik a lakóhelye és az iskolája között vagy valamilyen megoldást (például kollégium, albérlet) talál arra, hogy az iskolájához közelebb legyen. Mivel a kisebb városokban, községekben élők közelében sok esetben csak szakközépiszkola (vagy esetleg szakgimnázium) található, így ők nagyobb valószínűséggel kerülnek ilyen típusú intézményekbe. Hozzáteve, hogy a szakképzésben tanulóakra – különösen a szakközépiszkolákba járókra – inkább jellemző az is, hogy középfokú tanulmányaik megkezdése előtt községi általános iskolába

jártak, s sok esetben másik megyéből érkeztek jelenlegi középiszkolájukba (lásd az 1. ábrát).

A területi, kulturális és anyagi hátrányos helyzet (depriváltság) a szakközépiszkolai tanulókat sújtja a legnagyobb mértékben. A másik két iskolatípusba járókhoz képest a szakközépiszkolások nagyobb aránya él kisebb településeken és többségük nem azon a településen lakik (bejáró, kollégista stb.), ahol a szakközépiszkolája van. Többségükről az is elmondható, hogy szüleiknek nincs érettségije (anya: 60%, apa: 70%). A szakközépiszkolások deprivált helyzetét jól jelzi az is, hogy jelentős hányaduknak a tankönyvein kívül nincs saját könyve (35%), s nagy arányuk nem tud évente legalább egyszer elutazni a családjával pihenni (48%). Mindezeket tekintve a gimnáziumba járók vannak a legkedvezőbb helyzetben, őket követik kisebb-nagyobb lemaradással a szakgimnazisták.

1. ábra: Az egyes iskolatípusokba járók megoszlása aszerint, hogy iskolájukkal megegyező településen laknak-e (%)

Forrás: GVI, 2019 (n_{gimn}=2290; n_{szgimn}=2024; n_{szki}=1539)

Az általános iskolai előtörténetet vizsgálva a legrosszabb általános iskolai tanulmányi eredmény a jelenleg szakközépiskolába járó diákok körében érhető tetten, melyet jól jelez a 17 éves vagy idősebb, vagyis túlkorosnak tekinthető (8%), illetve a közepes vagy annál is rosszabb 8. év végi tanulmányi átlaggal rendelkező tanulók aránya (53%), valamint a bukások magas aránya is (37%). Ezzel szemben a gimnazisták körében elenyésző a túlkorosok (1%) és a bukások aránya (3%), s csaknem héttizedük (69%) jeles átlageredménnyel zárta a 8. osztályt. A tanulmányi teljesítményt tekintve a szakgimnazisták a gimnazisták és a szakközépiskolások között helyezkednek el.

Továbbtanulási tervek és megvalósulásuk

A gimnazisták körében a legjellemzőbb, hogy abba az iskolatípusba (94%), abba az iskolába (76%) és arra a képzésre jár (80%), amit az első helyen jelölt meg a felvételi eljárás során, vagyis ahova elsősorban szeretett volna bekerülni. A szakképzésben részt vevők esetében ennél jelentősen kisebb arányok figyelhetők meg (szakgimnázium: 77, 67, illetve 75%, szakközépiskola: 85, 67, illetve 69%). Az eredmények azt is jelzik, hogy a gimnazistákat leginkább az intézmény befolyásolja a döntéshozatalban (40%), míg a szakgimnazisták (23%) és a szakközépiskolások (21%) esetében nem ez tűnik a legmeghatározóbb szempontnak, hanem az, hogy mit, milyen képzésen szeretne

GHT 2020. január

tanulni (gimnázium: 25%, szakgimnázium: 41%, szakközépiskola: 48%). Továbbtanulási döntését a tanulók túlnyomó többsége (83%) nem bánta meg, de vannak olyan tanulók, akik másik iskolát és képzést (7%), vagy ugyanabban az iskolában egy másik képzést választának (6%), vagy másik iskolát, de ugyanazt a képzést választanák (4%). A gimnáziumba járók elégedettebbek a döntésükkel (86%), mint a szakgimnazisták (82%) és a szakközépiskolások (78%).

A továbbtanulási döntést befolyásoló tényezők

A továbbtanulási irányok kiválasztásában iskolatípustól függetlenül a szülőknek, családtagoknak van a legmeghatározó szerepe:

a gimnazisták kiemelkedő arányban (73%) ezt jelölték meg a három legmeghatározóbb döntésbefolyásoló tényező egyikeként, de a szakképzésben tanulók esetében is több mint 60% ez az arány. A szülők és a család után leginkább a középiskolai tájékoztatók és nyílt napok, valamint az osztálytársak, kortársak befolyásoló szerepe jelenik meg mindhárom iskolatípus esetén. A szakképzésben tanulók általános iskola utáni továbbtanulási döntésében a pályaválasztási rendezvények, valamint a pályaválasztási tanácsadók, szakemberek (a szakközépiskolások esetén az osztályfőnökök is) sokkal nagyobb szerepet játszanak, mint ami a gimnáziumban továbbtanulók esetében látható (lásd az 1. táblázatot).

1. táblázat: Az egyes iskolatípusokba járók megoszlása a szerint, hogy kiknek, mely tényezőknek volt a legfontosabb szerepe a továbbtanulási döntésükben (%) [n_{gimn}=2301; n_{szgimn}=2056; n_{szki}=1584]

	Gimnázium	Szakgimnázium	Szakközépiskola	Összesen
Szüleimnek, családtagjaimnak	73	62	63	67
Középiskolai tájékoztatóknak, nyílt napoknak	49	49	36	46
Osztálytársaimnak, barátaimnak, ismerőseimnek	46	31	37	39
Internetről való tájékozódásnak	27	31	27	28
Általános iskolai osztályfőnökömnek	20	19	29	22
Általános iskolai pályaválasztási rendezvényeknek	12	21	19	17
Pályaválasztási tanácsadóknak, szakembereknek	8	21	20	16
Más általános iskolai tanáromnak	14	7	9	10
Véletlennek (így alakult)	8	11	12	10
Médiából való tájékozódásnak	6	7	7	7

Forrás: GVI 2019

Megjegyzés: A megkérdezettek legfeljebb 3 tényezőt jelölhettek.

Mindhárom iskolatípus esetén a legfontosabb érvként az jelenik meg egy iskola kiválasztása során, hogy olyan tanulhassanak a felvételi eljárás során kiválasztott iskolában, amit szeretnek, ami érdekli őket (gimnázium: 52%, szakgimnázium: 66%, szakközépiskola: 59%) Emellett a gimnazisták döntésük során nagy hangsúlyt fektetnek arra is, hogy mennyire jó hírű és elismert a kiválasztott intézmény (51%), milyen színvonalú oktatást biztosít (47%), s milyen mértékben képes támogatni a későbbi továbbtanulásukat (35%). A szakgimnazisták körében is megjelennek ezek a szempontok – hozzátevé, hogy a gimnazistákhoz képest jóval kisebb arányban (jó hírnév: 30%, oktatási színvonal: 19%, későbbi továbbtanulás: 21%) –, de az iskolaválasztásukban jelentősebb szerepet játszik még az is, hogy mennyire lesz majd könnyű az adott iskolából elhelyezkedni a munkaerőpiacon (27%). Ez utóbbi a szakközépiskolások esetében is fontosabb szempontként jelenik meg (24%). Velük kapcsolatban az is elmondható, hogy a másik két iskolatípusba járókhoz képest a döntésüket sokkal kevésbé befolyásolja az iskola (21%) és az oktatás minősége (8%), illetve a továbbtanulás lehetősége (8%), továbbá náluk jelenik meg inkább a könnyebb bekerülés (18%) és teljesíthetőség (7%), valamint a kényszer szülte elhatározás (például máshova nem vették fel: 7%, tankötelezettség: 5%), mint iskolaválasztási szempont.

A képzésválasztás hasonló szempontok alapján történik, mint az iskola kiválasztása, s az iskolatípusok szerinti különbségek kapcsán is hasonló megállapítások tehetők. Iskolatípustól függetlenül egyértelműen a képzés iránti érdeklődés jelenik meg a képzés kiválasztásának legmarkánsabb indokaként

(gimnázium: 65%, szakgimnázium: 75%, szakközépiskola: 68%). A gimnazisták körében a képzés jó híre, elismertsége (35%), az általános iskolai tanulmányi eredmények (29%) és a későbbi továbbtanulás (26%) erősebben befolyásolják a képzésválasztást, mint a szakképzésbe került tanulók esetében (szakgimnázium: 27, 15, illetve 26%, szakközépiskola: 24, 15, illetve 9%). A szakképzésben tanulók körében markánsabban jelennek meg az olyan munkaerőpiaci szempontok mint a jó kereseti lehetőség (26–28%) vagy a könnyebb elhelyezkedés esélye (20–23%). A szakközépiskolások körében a másik két iskolatípusba járókhoz képest nagyobb szerepet játszik a családi hagyomány (21%), valamint az ösztöndíj lehetősége is (16%).

Jövőbeli munkával kapcsolatos elvárások

A tanulók számára a jövőbeli munkával kapcsolatos legfontosabb (és egyben általános) elvárás, hogy sok pénzt keressenek majd vele. Ez az elvárás a szakközépiskolások esetében a legmagasabb (70%), de a szakgimnazisták (57%) és a gimnazisták (51%) esetében is igen jelentős. A pénz mellett az elvárások között elsősorban a munka szeretete, érdekessége, változatossága, hasznossága, az önmegvalósítás és az önállóság, valamint a jó munkahelyi légkör és a munka melletti sok szabadidő emelendő ki mindhárom iskolatípus esetén. A szakképzésben tanulók körében a gimnazistákhoz képes lényegesen nagyobb arányban jelenik meg az az elvárás, hogy könnyen találjanak majd új munkahelyet, ha a régi valamilyen oknál fogva megszűnne (gimnázium: 7%, szakgimnázium: 14%, szakközépiskola: 20%) (lásd a 2. táblázatot).

2. táblázat: Az egyes iskolatípusokba járók megoszlása a szerint, hogy melyik tényezőt tartják a legfontosabbnak jövőbeli munkájukkal kapcsolatban (%) [n_{gimn}=2307; n_{szgimn}=2047; n_{szki}=1582]

	Gimnázium	Szak- gimnázium	Szak- középiskola	Összesen
Sok pénzt keressek	50	57	70	58
Szeressem, amivel foglalkozom	50	37	24	39
Érdekes, változatos legyen a munkám	36	33	28	33
Úgy érzem, hogy hasznos munkát végzek	28	25	22	25
Jó kapcsolatomban legyen a munkatársaimmal	19	20	25	21
A munka mellett sok szabadidőm legyen	18	19	15	18
Megvalósíthassam az ötleteimet, elképzeléseimet	20	17	14	17
Önállóan dönthessek, végezhessem a feladataimat	16	14	12	14
Nyugodt, kellemes környezetben dolgozhassak	14	14	11	13
Könnyen találjak új munkahelyet, ha a régi megszűnik	7	14	20	13

Forrás: GVI 2019

Megjegyzés: A megkérdezettek legfeljebb 3 tényezőt jelölhettek.

Összegzés

Az iskola- és képzésválasztási szempontok, valamint a jövőbeli munkával kapcsolatos elvárások kapcsán általában igaz, hogy a gimnáziumba járók többféle szempontot, illetve elvárást jelöltek meg, mint a szakképzésben részt vevők, utóbbiaknál sokkal egyöntetűbb véleménynyilvánítás volt tapasztalható. Ennek is köszönhető, hogy a szakképzésben részt vevők válaszaiban egy-két szempont, illetve elvárás messze kimagaslik a többtől, míg a gimnazisták válaszaiban az egyes szempontok

kiválasztásának gyakorisága között sokszor nincs számottevő különbség.

Az eredmények összességében arra is rámutatnak, hogy a gimnáziumokba járók tanulási továbbhaladása kedvezőbb képet mutat és több minőségi szempontot tartalmaz, mint a szakközépiskolákban tanulóké. A szakgimnazisták a legtöbb szempont alapján a gimnáziumok és a szakközépiskolák közötti térben helyezkednek el, egyfajta köztes kategóriát képviselnek.

Nemzetközi tendenciák

A termelési, fogyasztási és foglalkoztatási helyzet alakulása egyes, nemzetközileg fontos gazdaságokban, összehasonlítva a szakértői várakozásokkal és a megelőző időszakokkal.

		Vonatkozási időszak	Tényadat	Várakozások	Előző időszak
	Munkanélküliségi ráta	(Jan)	5.0%	5.0%	5.0%
Németország	Feldolgozóipari beszerzési menedzserindex	(Jan)	45.2	44.5	43.7
	IFO üzleti bizalmi index ¹	(Jan)	95.9	92.9	96.3
Franciaország	INSEE üzleti bizalmi index ²	(Jan)	106.8		106.8
	Munkanélküliségi ráta	(Jan)	3.6%	3.5%	3.5%
USA	CB fogyasztói bizalmi index	(Jan)	131.6	128.0	128.2
	Feldolgozóipari beszerzési menedzserindex	(Jan)	51.7	52.5	52.4
Kína	Feldolgozóipari beszerzési menedzserindex	(Jan)	50.0	50.0	50.2

¹ <https://www.cesifo-group.de/ifoHome/facts/Survey-Results/Business-Climate/>

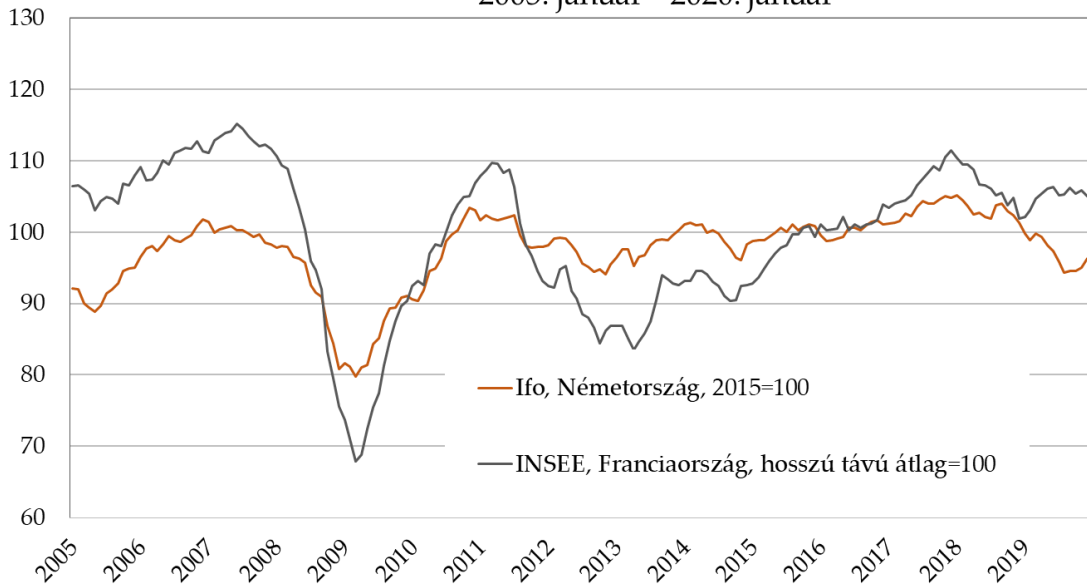
² <http://www.insee.fr/en/themes/indicateur.asp?id=105>

A többi adat forrása: <http://worldeconomiccalendar.com>

Németországban az IFO üzleti bizalmi index értéke enyhe csökkenést mutatott az előző időszakhoz képest. A feldolgozóipari beszerzési menedzserindex (PMI) decemberhez képest növekedett és a várakozásoknál jobban teljesít. Németországban a munkanélküliek aránya a várakozásoknak megfelelően stagnált, csakúgy mint az előző hónapokban. A franciaországi INSEE üzleti bizalmi index értéke változatlan maradt az előző hónaphoz képest. Az Egyesült Államokban a CB fogyasztói bizalmi index értéke az előző hónapban tapasztalt értékhez képest növekedett, felülmúlva a várakozásokat. A feldolgozóipari beszerzési menedzserindex értéke azonban enyhe csökkenést mutat. A munkanélküliek aránya nagyon enyhe mértékben, de növekedett. A kínai beszerzési index enyhe romlást mutatott az előző hónaphoz képest.

Üzleti bizalmi indexek alakulása hosszú távon

Az üzleti bizalom megítélése Németországban és Franciaországban, az Ifo és az INSEE vállalati konjunktúra-felmérései alapján,
2005. január - 2020. január

Forrás: www.ifo.de, www.insee.fr

Kapcsolat

Cím: MKIK GVI

1054 Budapest, Szabadság tér 7.

Tel: 235-05-84

e-mail: gvi@gvi.hu

Internet: <http://www.gvi.hu>

Készítette:

Csányi Veronika, GVI

Széll Krisztián, GVI

Kutatásvezető:

Nábelek Fruzsina

ügyvezető, MKIK GVI

Publikáció esetén kérjük, hogy elemzésünkre az alábbiak szerint hivatkozzon:

MKIK GVI: Gazdasági Havi Tájékoztató,

2020. január, Budapest,

2020-02-11